

A CSENDŐRSÉG EGYSÉGE ÉS FÜGGETLENSÉGE AZ EMIGRÁCIÓBAN.

Istenben boldogult bádoki Soós Károly ny. vez. ezds. volt honvédelmi miniszter 1952. XI. 2-án írt egy magán levelét volt alkalommal olvasni, amelyben így szólt rölkön: "A m. kir. csendőrségben oly valóban nagy értékű testület áll rendelkezésre, amelyet semmiféle új elgondolás pótolni nem tud és ezért is nemzeti érdek az emigrációs csendőrség érintetlenségének és egységének fenntartása."

E nagymultú, kiváló katoná, aki mint volt honvédelmi miniszter közelebbről ismer is bennünket, így látta a multunkat és így határozta meg a jelenlegi helyzetünket s egyéni kötelességünket: hűség a testülethez, az azt ma kizárólagosan képviselő MKCSBK.-hoz.

Sajnos, sok csendőrnek szüksége van e figyelmeztetésre és a testületen kívüli több katoná és politikus is szem elől téveszti a kizárólagosan nemzeti célt szolgáló csendőrségi érdeket.

Találkoztam csendőrökkel, akik idekint, szabadföldön még ma is bujkálnak, mert a környezetükben feltételezett otthoni ügynököktől, besugóktól rettegnek, az otthoni atomtos propaganda hatására minden igyekezetük oda irányul, hogy csendőri mivoltukat leplezzék. - Másokat a szerencsés elhelyezkedésük és jobb anyagi helyzetük távolított el a testülettől, közönyössé váltak iránta "ezek a zsebükön keresztül éreznek és miután az MKCSBK.-tól semmi anyagi jót nem várhatnak, érdeklődési körükön kívül hagyják azt.

Ezek a félrevezetett nyulszívűek és a közönyösök talán nem is bűnösök. Magatartásukat, nem ritkán elszigetelt helyzetük tanácstalanságában, az egyéni adottságaik irányítják. A testületi eszméhez hű bajtársaknak lenne a feladatuk ezeket a távolállókat visszatelelni a bajtársi közösségünkhöz és bevonni őket a MKCSBK.-en belül ma is eleven testületi életbe. Itt jegyzem meg, hogy a MKCSBK. nem egyéni társulás alapján jött létre és áll fenn, hanem a csendőrök összességét képviseli és az összes csendőrök érdekeiért küzd. Jószándékú érdeklődése -épen a bajtársi alapon- kiterjed azokra is, akik nem haladnak vele együtt.

Vannak közöttünk azonban néhányan bűnösök, akik érvényesülési vágyból, vagy egyéni előnyöket hajszolva, tudatosan és szándékosan igyekeztek az egységünket megzavarni, mások pedig csendőrségi érdekektől távol álló szervezetben vállalt pozíciójukból törnek bajtársi közösségünk függetlenségére. Nehéz sorsunk ezen haszonlesői -egykorai csö. bajtársaink- elárultak bennünket és ma is árucikknek tekintik a testületet, amelynek ára az a dotáció, amely életük gondtalanságát biztosítja, vagy pedig az a pozíció, amit odahaza mondjuk az idő rövidsége miatt - nem tudtak elérni.

Ezek és mindenki más számára, akik a csendőrség, mint testület, megszerzésére, felszívására áhítoznak, megállapítom, hogy ebből törkövésük jogtalan, mert a m. kir. csendőrség mindig önálló volt, soha sem tartozott sem a m. kir. honvédséghez, sem más szervezethez, alakuláshoz. Bizonyos vonatkozások alá voltunk ugyan rendelve a Honvédelmi Miniszternek, de a Honvédelmi Miniszter nem "honvédség": ezen alárendeltségünk folytán lettünk katonák, de soha "honvédek". A honvédség alárendeltségébe csupán háború idején tábort rendszertől szolgálatra adtunk bizonyos számú csendőrt és épen ezek révén szerzett tapasztalataink készítettek bennünket arra, hogy a honvédséggel való viszonyunkon ne bővítsünk sem az emigrációban, sem a jövőben, otthon.

Ha netán valaki a magyar fegyveres erőnek az emigrációban való egységesítése címén kívánná a MKCSBK. beolvasztását, -attól azt kell kérdeznem, hogy a katonai emigráció mely csoportjával kíván bennünket egyesíteni? Nézzünk szét és lássuk azt a számos csoportot, amelyre szétfödredezett a katonai emigráció és amelyek, -mint katonák, ha tagadják, ha nem, ma is a Szolg. Szab. hatálya alatt kell állniuk- megcsufolják a Szolg. Szab. magasztos elveit és immár nyilvánosan hírlapokban, nyílt levelekben, rólapokban, -nem

ritkán a gyűlölet hangján- ócsárolják egymást. Az egymással szemben álló ezen csoportok nemelyikének magatartása nélkülözi a jóra való szándékot; a féltvesztett indulatok jutnak náluk szóhoz és holmi "Gangos-rangos" cikkeken a "haladás szellem" tör magának utat s rombolja a tekintélyt, zülleszt a fegyelmet.

Mi, csendőrök maradjunk távol ettől a harctól, mert a küzdelem céljai és módszerei idegenek a számunkra, mint ahogy távol állanak a szervezetek, mozgalmak a célkitűzésükben is a mi érdekeinktől. Lássuk tisztán, hogy nem azért nyulnak felénk, hogy a mi ügyünket vigyék előbbre, hanem azért, mert nekik van szükségük ránk, hogy gyarapítsuk állítólagos "tömegeiket". - A mi érdekeinket leghatásosabban egyedül és kizárólag mi magunk, a MKCSBK. keretében kialakuló egységünk erejével képviselhetjük. Csak is így leszünk képesek minden és mindenki befolyásától függetlenül, az emigráció körülöttünk tomboló viharának hullámai szilárdan állni, hogy az elérhető legnagyobb egységben, testületünk hírnevét öregbítő példás fegyelemben és töretlen csendőri szellemben állhassunk majd a szabad Nemzet ítélete elé és így jogot szerezzve a Nemzet bizalmára, ott folytat-hassuk a szolgálatunkat, ahől azt abba hagyni kényszerültünk,

Nyugaton, 1954. március,

veszeli.

-o-o-o-

MI IS AZ A CSENDŐRTUDOMÁNY?

Ezzel a címmel egy kis cikket írtam volt a B.L. 1950. évi karácsonyi számában, s ebben ígéretet tettem, hogy rátérek a három főtantárgyra. Na egy kis késéssel, ez most már be is következik. A Csendőrségi Lapok, akarom mondani: a Bajtársi Levél fíradhatatlan szerkesztője megengedte, hogy a használt címmel íggyekzek egy kis-sé felfrissíteni a csendőrtudományt ebben az emigrációs életben, ahol minden év kezdetén elmondhatjuk, mint Gárdonyi Géza írónk Durbints sógora a II. Gyereke születésekor, hogy: "Ez lögyön az utol-só! Ögye mög a fene!" Mármint az évet. De ehéti az egész emigrációt is. Meg azt is, aki kitalálta.

Egyre azonban mindenesetre jó ez az emigráció, de Szibéria is, meg az internáló tábor is, a kényszermunka is, na meg az egész vasfüggönnyel védett Földi paradicsom is, hogy aki kibírja ezt az Istentől ránk mért megpróbáltatást, az erős lesz, edzett lesz az új orszáépítéshez. Aki oly sok sorscsapás közben, oly nehéz élet kö-zepette is megőrzi csendőrijellemének tisztaságát, az nemcsak képes, hanem méltó is lesz az építésre.

Az említett cikkemben röviden kifejtettem, hogy a legnagyobb csendőrtudomány az emberismeret. Nos, az emigráció tág lehetőséget nyújtott és nyújt ennek kibővítésére. Idegen országokat, idegen szo-kasokat, idegen erkölcsöket, idegen műveltséget és még nekünk sok idegent látunk. De talán azt is láthatjuk, hogy az idegenek bűnözé-sének más rugói is vannak, mint általában és rendez körülmények kö-zött minálunk.

Kétségtelen, hogy pusztán gyakorlati ismeretekkel nem teljes a csendőrtudomány. Tanulataink mindég igyekeztek az elméleti alapot megadni, felfrissíteni, kibővíteni.

Az elméleti alapot a három főtantárgya a Törvényismeretek, a Szűt, és a Nyomozás szolgált.

Most azonban egy kicsit ki kell langemem, hogy hogyan is állunk ezekkel? Ugyanis emigrációs sajtónk tele van tervekkel az új orszáépítés tekintetében. Én az egész helyzetet, bármennyi tragé-dia is van benne, úgy látom, mint amikor a kabátot rosszul gombol-ták be. A kérdés tehát egyszerű. Ki kell gombolni azt a kabátot (egy kicsit persze meg is kell tisztogatni) és rendezem kell ismét begombolni. Tehát elő a régi törvényekkel, Szűt-sal, Kriminális-ti-bával (de még sok más nevűt is elő lehet szedni rejtekhelyéről) és ezekkel és ezeken indulunk el! Az a kabát, amelyet a viszonyok

nagyon megviseltek, még sok hasznos szolgálatot tehet. S ha azután kiviláglik, hogy nagyon viseltes, mert ki fog világlani, egyszorúen csinálunk egy új kabátot. Nem fogunk persze divatokat hajhászni, hanem igyekszünk éppen olyan jó anyagból egy célszerűbbet, mindenkintől jobban viselhető és legfőként magyar tostro-szabottat készíteni.

Mi csendörök nem kívánunk a régi kabátból mást vissza, mint a régi büntető törvényeket és a bűnvádi porrendtartást (Szut.). Egyelőre! Ez nekünk elegendő lesz, hogy szolgálatunkat hathatósan bírjuk ellátni. Ez pedig az ország érdekével azonos!

-Igy azután a három főtantárgyat meg is említettem, amelyekkel részletesen, magunk számára, házilag és költségmentesen foglalkozni óhajtunk.

Ami meg a bemutatkozást illeti, sok-sok jv. tanf. és öpk. isk. volt hallgatójának, sőt pár évtizedes távlatból egy göcseji prbcstahf. na már alhdy. volt hallgatóinak, valamint sok Göcsej környéki és székellyföldi volt csendöröknek, meg egy-két politikus csizmadianak ez merőben felesleges.

Szikulusz.

--0-0-0--

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL!

Irta: Mágnes.

Csendör! Oh, hogy sikolt a név!
Sárral dobálnak, lábbal eltipornak
S akik viselnek: sugva emlegatnek
Szegény, megkínzott mártírja e kornak.

Pedig hiven szolgáltad a Házad,
Becsülettel küzdötted ki neved,
S Vereckétől le az Aldunáig
Vitézül véted árva nemzeted.

Belső ellenség, tolvaj, gonosz, lator
Futott, lapult, ha közelében érzett,
S Te ott voltál, ha kellett mindenütt,
Bár utadon ezer veszély kísértett.

Vér borítja a háromszinű zászlót,
Házad bitangok, rablók tanyája lett,
Éhség, halál a hünek osztályrésze,
Ki magyar volt, nagyarnak született.

S e megtiport nép esdozlön tekint Rád,
Hívó szavával újra visszavár,
Kinos élténc Te vagy a reménye,
Viharfellegek közt sápadt napsugár.

Csendör! Légy hü hát mindhalálig!
Becsülettel harcolj az igazért!
Vitézül küzdj a szennyes áradattal,
Ha Isten ínt, a vándor visszatér!

S a tiszta erkölcs szent nevében,
Mit ősapád oltottak Bel,
Emelt honloddal, büszke fővel,
Viselhesd újra a csendör nevé!

--0-0-0--

" Minden munka csak akkor lesz tökéletes, ha lelkünket visszáuk bele abba. A mi lelkünk magyar, tehát ha ezt a magyar lelket visszáuk bele a munkába, akkor lesz az a legjobb és legtökéletesebb." gr. Teleki Pál.

A SZEMLE.

Gyapjas Ferencről.

Egy hideg téli estén egyik istenhátamegetti eldugott falusi csendör örsön megszólal a telefon. Az örsön lévő Fúrge nevű fiatal probacsendör rögtön odaugrik és jelentkezik: -Halló, Itt Fúrge probacsendör! A drót másik végén egy nyugodtabb hangú valaki lehetett, mely így szólt hozzá:

-No jól van fiam, ne dadogjon. Otthon van a gazdája?... Küldje a telefonhoz!

Az örsparancsnok a telefonhoz lépett és mondá, hogy: "Itt Tóth tiszthelyettes!" A másik végén a bemondó: "Itt meg Balogh tiszthelyettes!"

-Szervusz Tóth Pista! Hát hogy vagy komám?

-Köszönöm, megvagyok!

-Csak annyit akarok mondani koma, hogy máma tiszteletét tette nálunk a kapitány ur és mig künn volt azon a bizonyos helyen, véletlenül belekukkantottam a papírjaiba s ott láttam, hogy holnapra hozád készül. Azt ajánlom, jól kösd fel a vászonneműt!

-Köszönöm komám, majd megisszuk az áldomást, hogy értesítettél. Pedig nem akartam szolgálatot vezényelni, mert olyan istenitéletidő van odakünn, hogy a jóra való paraszt is falapátra ülteti a kutyát és úgy tartja ki az ablakon, hogy ugasson. Na szervusz!

Letette a kagylót, bement az irodába és magához hívatta Tanács törzsrörmestert, s mondá neki:

-Tanács törzsrörmester, Zsiros szakaszvezetővel éjjélkor elmennek a II. számba. Osztán, utól ne érjem magukat!... Küldje be Takács csendört.

Takács megjelenik az ajtóban:

-Parancs, Tiszthelyettes Ur!

-Öcsém, maga már régen készül a menyasszonyához. Állítsa ki az eltávozási engedélyt, aláírom és reggel 5-kor mehet Isten hírével! De oszt pontosan hazagyújják!... Küldje be Fúrge probacsendört!

A probacsendör megjelenik és szól: Parancs, Tiszthelyettes Ur!

-Hát öcsém, ide figyeljen! Tanács törzsrörmester és Zsiros csendör éjjélkor elmennek szolgálatba. En meg ugy hajnaltájban elmegyek utánuk! Takács csendör elmegy eltávozásra, -igy hát maga marad itthon, na meg a szakácsnő. Oszt szedje össze minden tudományát, mert ha jól sejtem, holnap a Kapitány ur teszi tiszteletét!... No elmehet!

Másnap reggel egy 9 óra tájban megérkezett a Kapitány ur. A probacsendör -mint aki mitem sejt- nagy megijedést színölve, elébeugrik:

-Szá... szá... százados ur, alá... alázatosan je... jelentkezem, mint napos.

-Hol van a legénység? Hol van az örsparancsnok?

-Szá... százados ur, alázatosan jelentem, Tanács törzsrörmester ur Zsiros csendörrel elment szolgálatba éjjélkor. A tiszthelyettes ur pedig elment őket megfogni. Takács csendör ur elment eltávozásra a menyasszonyához. En vagyok a napos... meg a szakácsné van itthon.

-Jól van fiam, tudja-e hogy miért jöttem?

-Tudom Százados ur! Mogyok és kipakolok!

-Ne pakoljon ki fiam neken semmit! Tudom, hogy nem sok vackai vannak még, hanem inkább üljünk össze iskolához! Na, nézze csak meg a tananyagbeosztást! Mi van előírva erre a félhónapra?

A probacsendör keres, keres, de nem talál.

-Nos, adja ide fiam, itt van mi... nézze csak... erre a félhónapra a büntető törvénykönyvből... "A kerítés vétsége"... Mondja Fiam végzett már maga járőrtársi iskolát?... és milyen eredménnyel?

- Igen Százados ur, végeztem. Kiss Miska volt még utánam...
 -Hány hallgatója volt a tanfolyamnak?
 -Kétszázan voltunk!
 -Na fiam, mondja el nekem, ki követi el a kerítés vétségét?
 -A kerítés vétségét, a kerítés vétségét... elköveti az... aki...
 -Nézze fiam, én nem lovagolok azokon a száraz paragrafusokon
 ...Mondja ol a saját szavaival! En azzal is megelégszem!...
 -A kerítés vétségét az követi ol, aki a kerítést összetöri.
 -Ühm! Hallja fiam, ismeri maga azt az állatot, amelyiknek az a két nagy füle van?
 -Igen Százados ur!
 -Nos, hogy hívják?
 -Nyul!
 -Hallja fiam, nem idevaló ember maga!
 -Nem, Százados ur, Pápára!
 -Hol szolgált maga fiam?
 -Monoron, egy özvegyasszonynál...
 -Nana!... Jól van!... Befejeztem a szentlét!... Jelentse az örsparancsnokának, hogy majd alkalmasabb időben megint jövök, amikor nem vesz róla tudomást és mindnyájan itthon lesznek!...

(Megjelent a pittsburghi "Magyarország"
 1954. január 8-ki számában.)

-o-o-o-

AHOGYAN MI LÁTJUK!

A berlini konferencia, amelyet az egész világ feszült figyelem kísért, múlt hó 18-án véget ért. Az Amerikai Egyesült Államok, Anglia, Franciaország és a Szovjetunio Külügyminisztere 27 ülésen összesen 90 órán át tanácskozott, minden komoly eredmény nélkül.

Az áthidalhatatlan ellentét lényege a németországi választások mikénti keresztülvitelében rejlett. E kérdésben a nyugati hatalmak egységes álláspontja az u.n. "Eden terv" 1. pontjában lett meghatározva: Szabad választások egész Németország területén.

A "Molotov terv" úgy dhajtotta ezt megvalósítani, hogy a választáson csak olyan pártok vehetnek részt, amelyek nem ellenségei a "demokráciának" és a "békének". Ez kommunista nyelven annyit jelent, hogy a választáson csak a kommunista párt és a krypto kommunista pártok indulhattak volna.

A Szovjet a nyugati hatalmak álláspontját azért nem fogadta el, mert tudja, hogy akkor K.P. egész Németországban megbukik. Ezt a tényt az alábbiak bizonyítják:

1./A múlt év szeptemberében Nyugatnémetországban megtartott választáson a K.P. az érvényes szavazatok 2.2%-át kapta, így még az új parlamentben képviselőt is sem jutott,

2./az 1953. júniusi kommunista ellenes fellelések Keletnémetországban,

3./a berlini konferencia tartama alatt Keletnémetországban ismétetlen fellángolt sztrájkok és tüntetések a szabad választások megejtése érdekében, amelyek miatt már február első hetében több mint ezer szenélyt tartoztattak le.

A nyugati hatalmak külügyminiszterei nem fogadhatták el Molotov tervét, mert ez a K.P. egyeduralmát eredményezte volna Németország egész területén, tehát a szovjet befolyás kiterjedését a Rajnánig.

Az osztrák államszersződés létrehozása egyszerre azon bukkott meg, hogy a szovjet békés uton belátható időn belül nem akar kivonulni Austria általa megszállva tartott területéről. Ugyanis, ha ezt megtenné, akkor nemcsak a megszállás tartama alatt eddig elért politikai és gazdasági eredményeit kellene feladnia, hanem a potzdani szerződés értelmében Magyarországból és Romániából is kivonná kel:

lene csapatait, minek következtében a megszállvatartás általi katonai előnye is csökkenne. Általánosan tudott dolog ugyanis, hogy az említett két országban azon a cínen tarthat a szovjet csapatokat, hogy azok az Austria felé irányuló utánpótlási vonalakat biztosítsák.

A külügyminisztereknek csak abban sikerült megállapodniuk, hogy április 26-án újra összeülnek Genfben, ahol Vörös Kína bevonásával a koreai és esetleg az indokinaí kérdésben tárgyalnak. Reméljük megállapodásra ezekben sem jutnak.

A berlini konferencia azonban mégsem volt hiábavaló. Molotovnak hálásak lehetünk, hogy a Lenini-kiáltványt oly ragyogóan érzékelte a tanácskozásokon és semmi kétséget nem hagyott a felől, hogy mit akar. A szovjet diplomácia még sohasem volt oly őszinte, mint most. Ha a nemzetközi politika felelős tényezői már attól az időponttól kezdve, amikor a szovjetizált Oroszország legelőször a nemzetközi politika síkján megjelent, a lenini végcélt szemelőtt tartották volna, sok minden másként történnék.

Politikai vaklásra vall még csak gondolni is azt, hogy a szovjet kiad a kezéből valamit, a it fondorlattal és az 1945. évi szövetségeseinek hozzájárulása útján megszerzett.

Mi úgy gondoljuk, hogy a szabad világ népei és jelenlegi vezetői végre belátják, hogy a határozatlanság és az önálló utakon való járkálás egyenlő a megsemmisüléssel. A diktátort az ellenfél határozatlansága csak felbátorítja, bolátást és emberies cselkedetet nem ismer. Ha azonban egységes fallal találja szemben magát, akkor talán -bár ez fantasztikusnak tűnik- még Lenint is megtagadná.

Az idő már nagyon megérett a rég óta vajudó európai védelem szövetséges megvalósítására, aki még most is ellene van, Moszkva zsoldosa tudatosan, vagy tudatlanul!

-c-o-o-

MEGHALT v. TÖLGYESY VIKTOR

n. kir. csendőr tábornok.

Gyászkeretes levelet kaptott a közelmúltban a B.L. szerkesztősége. Besújtó hirt hozott e levél: v. Tölgyesy Viktor n. kir. cs. tdk. 1954. február 4-én 63 éves korában Canadában elhunyt! A halál munkaközben érte, szolgálatban eltöltött életének méltó befejezéséként!

Valóban! Az elhunyt hivatásának teljesítése közben sem ismert fáradtságot, éjt nappá téve munkálta azt kiváló eredménnyel. Jó-ságos, igazságos és szerető előljáró, feljebbvaló volt s nemcsak Bajtárs a szó valódi értelmében!

Most, amikor kéziratunkban nyilvánosan bucsuzunk a sorainkból elszóltott szeretett Vezérőrnagy Urtól, fogadjuk, hogy hivatása teljesítésének ragyogó példáját megkíséreljük követni, megpróbáljuk az ő nemes harcát megharcolni s rendithetetlenül szolgálni a magyar ügyet, mint azt ő tette.

Bajtárs! Isten Veled! Legyen pihenésed olyan nyugodt, mint amilyen küzdelmes volt életed.

-o-o-o-

BESZÁMOLO AZ EZ ÉVI CSENDŐRNAPRÓL.

Szerke a világon, ahová a kegyetlen Sors a magyar csendőrcsapat szétzorta, csoportokban és egyenként is ülték meg Bajtársaink az 1954 évi csendőrnapot.

Megállott e napon a munka! Istentiszteleten vettek részt, majd összegyűltek emlékezni, beszélgetni dicsőséges múltunkról és tervezgetni elkövetkezendő jövőnkéről. Velünk együttérző honvéd Bajtársak és jó Honfitársak számosan vettek részt nagyobb csoportjaink ez alkalombeli összejövetelén.

Összedobhantak a magyar csendőr szíveik! A csendőrnapon résztvevő összes Bajtársak hitet tettek amellett, hogy ma is töretlenül

él a magyar csendör szellem, a sárbataposott csendör zászlót emelt fövel magasra tartjuk és lélekben hűek vagyunk s maradunk hivatásunkhoz!

Az eddig beérkezett hírek szerint nagyobb szabású összejövetelt tartottak a clevelandi, calgary-i, hamiltoni, montreali, torontoi, welland-portcolbornei és angliai csoportjaink, míg Ausztriában, Braziliában, Argentínában, Francia és Németországokban az egyes csendör körök meghívták bajtársi együttesben emlékeztek a csendőrnapihoz.

De beszéljen helyettem az a két részletes tudósítás, amelyeket Clevelandből, illetve Hamiltonból küldtek a B.L. szerkesztőségének. Így hangzik a clevelandi:

"1954. február 14-én 11^h 15-kor Clevelandban "W.J.W." rádió állomás 850-es hullámhosszán leadott csendőrnapi műsor." Előre a Hazáért" c. induló hangjaival kezdődött és az induló egy részének elhangzása után a zene egészen elhalkult s közben megszólt az előadó: Emlékezzünk Budapest elastének 9 éves évfordulójáról!

Kedves Hallgatóim! Most van kilenc éve annak, hogy Hazánk szíve, Budapest a legsúlyosabb csapásokat szenvedte. A főváros Pest-i része akkor már az ellenség kezében volt. Buda és környéke romokban hevert. Az Ósbudavár történelmi nevezetességű palotái lángokban álltak. De az égő romokat egy mindenre elszánt bátor csapat még mindig védelmezte a százszoros túlerőben lévő kommunista hadak ellen...

Budavár romjai közül ezekben a napokban sugározta ki az egyetlen még működő kis csendör rádió állomás az utolsó távmondatot. Csendör Bajtársak! A királyi vár romjai között teljesen körül vagyunk zárva. Kenyerünk, vizünk már napok óta nincs. Életünkkel leszámoltunk, sorsunkat a jó Istenre bíztuk. Ha nem éljük túl ezt a poklot, családunkról gondoskodjatok. Isten áld meg a magyart! Eljen Magyarország! Éljen a csendőrség!

A kemény harcosok bucsuja volt ez, akik két hónapon át vitézlő védekeztek és elszántan várták a rájuk leselkedő halált.

Ezután röviddel, a Budapest védelmében résztvevő öt csendör zászlóalj, honvéd Bajtársaival együtt ott halt hősi halált a romok között...

A véletlen, vagy az Isten különös rendelkezése, hogy Ósbudavár eleste és több ezer csendör hősi halála egybeesett a m. kir. Csendőrség felállításának évfordulójával, melynek ma van 73-ik esztendeje. Ezt a napot -február 14-ét- a magyar törvényhozás a csendőrség szolgálati teljesítményének elismeréséül Csendőrnapi-á nyilvánította. Ezen a napon diszruhába öltözött csendőreink templomaikba vonultak, majd utána ünnepély keretében emlékeztek meg a közbiztonsági szolgálatban életüket vesztett Bajtársaikról.

Kedves hallgatóim! Hogy Budapest védelme helyes volt-e, vagy sem, efelett lehet vitatkozni. Az igazságot az oknyomozó történelmes fogja majd eldönteni. Ettől függetlenül azonban, akik akkor, ott, a százszoros kommunista túlerővel szembeszálltak és elesetek, nem egy politikai eszméért és nem egy idegen világbirodalomért, hanem Budapestért és a magyar Hazáért áldozták fel életüket s ör. Mindannyian a mi hősi halottain!

Február 14-én az öt világrészben szétszort csendörök a déli harangszó megkondulásakor a Magyar Haza felé fordulva emlékeznek a Testület ünnepnapjára és az ország számos helyén cseszt és jeltelen sirokban nyugvó hős Bajtársaikra is...

Zugjanak a most megkonduló harangok Budapest védelmében elesett Hősök tiszteletére!"

Megszóltak a harangok előbb erősen, majd lassan elhalkulva, ennek zugásán át felcsendült egy női hang és tökéletes átérzéssel szavalt a Hajas István "Kakastollasok" című költeményét. A szavai után mindinkább halkult a harangszó, majd elhallgatott és ezzel a csendőrnapi adás végetért.

A hamiltoni csoportvezető beszámolója így szól:

"Emlékünnepélyünk eredménye messze meghaladta a múlt évben tartott ilyen ünnepélyünk sikerét, főleg erkölcsiekben.

Vendégeink között üdvözölhettük a canadai lovas csendőrség helyben állomásozó parancsnokát: Sgt. McDonald őrnagyot testülete képviselőjében. Ünnepélyünk erkölcsi sikerét emelte továbbá egy amerikai csö. küldöttség v. H. I. alez. bajtárs, a welland port colbornei csoport küldöttsége Sz. K. szds. bajtárs, a niagara fellei csop. küldöttsége T. Gy. fhdgy. bajtárs vezetésével, továbbá a delhi csop. T. B. törm. v., a torontói csop. B. B. főtörm., a brandforti csop. F. J. törm. bajtársak képviselőivel és a szor nyban élő bajtársi küldöttségek. Polgári vendégeinkkel együtt 120-an voltunk.

Gyönyörű magyaros műsor mellett a helyben működő három magyar egyház lelkészei és világi vezetői adták meg az igazi értékét a napnak. Az ünnepélyen elhangzott Mijelőntések Testületünk múltját és érdemeit kidomborító megnyilatkozásokon kívül annak jövőbeni feladatait is bőségesen tárgyalták.

Szinte csodálatos módon bontakozott ki az ünnepség egészéből az egységes politikamentes magyar emigráció gondolata. De immáron nemcsak mint elérhetetlen cél, de megvalósítható természetesség.

A m. kir. csendőrség példamutatását egymás után igazolták a legkülönbözőbb felszólalók, egyházak vezetői, az MHBK résztvevő tagjai és magán személyek s a nyilvánkozatásokból megállapítható, hogy a magyar egység egyetlen útja a MKCSBK-hoz hasonló szervezkedés; az összes magyar érdekcsoportok felölelése és egymáshoz kapcsolódása.

Mély részvétellel adóztak az ünnepélyen megjelenő Bajtársak és Vendégeink Tölgyesy vezérőrnagy ur emlékének. Mély gyászunk és fájdalomunk nyilvánkozatása mellett a résztvevő bajtársak aláírásával ellátott levelet juttattunk el vérzősívű özvegyéhez.

McDonald őrnagy a canadai lovas csendőrség helyben állomásozó parancsnoka rövid beszédben igen alapos ismereteit nyilvánítva jól képzett szakember benyomását keltette. Többek között biztosított a magyarok iránti tiszteletéről, kiemelve és megdicsérve a magyar csendőr bajtársakat."

Közösségünk Vezetőjéhez Folkusházy Lajos ny. altábornagy urhoz közvetlen intéztek levelet a nagyobb csoportok összejövetelein résztvevő Bajtársak, ellátva azt sajátkezü aláírásával. Ezek közül a welland-port colbornei csö. kör leveléből idézünk: "19-en gyűltünk össze Tóth Imre őrm. bajtársunk farmján és kb. 1 óras műsor (beszéd, szavalatok) után önfelelt -elkeseredett hangulatban beszélgetünk..."

Kilenc éve, hogy elhagytuk szent Hazánkat! Lélekben erősek a karunk maradni s összetartunk. Várunk, türelmesek maradunk, bár hogy is öl az idegen környezet hatása...

Kérjük az Ur Istent, hogy adjon erőt Nagyméltóságodnak, egészséget és sikereket, hogy egyszer már rövidesen felemelhesse a zászlót és sorakozhassunk...

Szeretjük új hazánkat: Canadát, mely nyugalmat és kegyelmet ad, hogy élni tudjunk... De háborgó és nyugtalan lelkünk hazavágya...

Hűséges alárendeltek maradunk, várunk, remélünk, hiszünk!"

Igy történt -dihéjban összefoglalva- az 1954. évi csendőrnapi ról való emlékezés. Hiszük, hogy lesz ez még ünnep is a mi számunkra Magyarországon!

-o-o-o-

KARÁCSONYI AKCIÓNKROL ELSZÁMOLÁS.

A központi segélyalaptól Vezetőségünk 10 Austria, Németországban tartozkodó bajtársunkat részesített 50-200 Schillingig terjedő pénzsegélyben, összesen 1.210 Schilling értékben.

A B. L. szerkesztőségéhez az alábbiak szerint érkeztek be akciónkra pénzbeli hozzájárulások: 1./Niagara Falls csö. csop. 125.- Sch. 2./Montreal csö. csop. 500 Sch. 3./U. J. és tsai Cleveland 300.-
Eztvon köszönjük és nyugtázzuk az Ön..... hozzájárulását a B. L.-re.

Sch. 4./ T.D. Anglia 30 Sch, 5./ Franciaországból 5 Bajtárstól 210 Sch.
6./ K.K. Montreal 50 Sch. 7./ B.J. Ausztria, 20 Sch. 8./ L.L. Austria 20.
Sch. 9/ S.Sz. USA 250 Sch., összesen 1.505 Sch. **Összegeben.**

A pénzbeli hozzájárulásokon kívül T. Z. hamiltoni bajtársunk közbenjárása útján az ottani CARITAS-tól 14 zsák, egyenként 20 lbs. súlyú igen jó ruhaneműt tartalmazó csomagot kaptunk, amelyekből eddig 9 csomagot bajtársaink között osztottunk szét és 1-et pedig a vorarlbergi lavinakárosultak felsegélyezésére juttattunk.

A pénzbeli hozzájárulásokból a lindenbergi csö. gyermekeknek: 532.80 Sch-et, M.B. és N.J. franciaországi bajtársainak 264.-Sch-t, az előbb említett ruhasomog vámentesítési és hazaszállítási költségeire 79.68 Sch-t fizettünk ki, összesen 876.48 Sch-t. Ha tehát a kifizetett összeget levonjuk a bevételből, marad 628.52 Sch., mely összeget a központi segélyalapnak beszolgáltattunk.

A lindenbergi csö. gyermekeknek a B.L. szerkesztősége a Központi Segélyalap támogatásával 80 Dm-t, S.Sz. USA 41.70 Dm-t, a chicagói csö. pajtáság 145.95 Dm-t, a clevelandi csö. csop. 166.80 Dm-t, az ausztriai csö. csop. 136.96 Dm-t juttatott, összesen 571.41 Dm. Ezen összegből a csö. gyermekok karácsonykor szüleikhez való utazási költségeikre és egyenként 20 Dm-el való pénzbeli segélyezésre, valamint a két csö. árvának az Ausztriai Csoport rendelkezése szerint kőzhöz fizetett 45.60 Dm. és az ez évi csö. napon a csö. gyermekek cukrászdájában való megugronnáztatására 16.17 Dm., összesen tehát 495.57 Dm. használtatt fel, mely összeget levonva a bevételből 75.84 Dm. marad, melyet az iskolában beszedett alezredek Bajtársunk esetenként való gyümölcs beszerzésre és annak a csö. gyermeknek való juttatására használ fel.

A fentiekben kívül egyes csoportjaink közvetlenül is segélyeztek Bajtársakat és pedig a clevelandi csop. 160 dollárral 17 csö. személyt és ezenkívül 26 csomagot küldöttek. Az ausztriai csoport 10 bajtársunk részére juttatott közvetlenül nagyobb súlyú élelmiszer csomagot, a hamiltoni csoportunk pedig egy németországi bajtársunkat 10 dollárral és ruhasomaggal segélyezett, valamint a Központi Segélyalaphoz 3 csomag ruhaneműt juttatott. A torontói csop. 20 dollárral segélyezte egyik németországi bajtársunkat. Mindezekon kívül Sz.S. szds bajtársunk a lindenbergi csö. gyermekeknek ruhát és élelmiszert tartalmazó csomagot küldött, míg Sz.L. ausztriai bajtársunk egy fiú téli kabátot.

Az 1953. évi karácsonyi akciónk igen jól sikerült. Annak hívaló eredménye bizonyítja a mi csendőrszervezetünk és csapatunkat és egységünket, valamint a magyar csendőr áldozatokra kész nemzetközi közvéleményt. Minden egyes adakozót jutalmazzon meg Isten bőséges áldásával.

Külön megköszönjük a hamiltoni CARITAS-nak értékes küldeményét és a szervezőségének levélben is kifejezzük segítő készségüket és ügyünk feltarolásáért hálánkat!

-o-o-o-

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T. ABSENDER, ADRESSE: C I M:
B. L. SZERKESZTŐSÉGE, B R E G E N Z, Lag r Vorloster, Baracke 2.

DRUCKSACHE
PÉRIODIQUE
PRINTED MATTER.

An Herrn
Mr.
Msr.

Dr. BÉLA REKTOR

1574 EAST 49 ST.
CLEVELAND 3 OHIO
U.S.A

MIT FLUGPOST
PAR AVION